

SEEING TOGETHER – A SYNOPSIS

Vaak gesteriliseerd, afgezonderd en voorbehouden voor wetenschappelijke doeleinden, is een laboratorium een plaats voor nauwkeurig onderzoek. Een schijnbare tegenpool van deze vlekkeloos ruimte voor wetenschappelijk onderzoek, is de artistieke studio: een plaats die een bepaald 19de-eeuws, Bohémien cliché bekleedt, met een informeel en non-conformistisch karakter. Voor twee vormen van creativiteit, twee verschillende shelters. Wanneer we deze dualistische relatie tussen kunst en wetenschap uitbreiden naar de locus zelf, maakt dit antagonisme echter plaats voor vergelijking. De definitie van de studio is niet langer begrensd tot dat van de kunstenaars werkplaats, maar neemt de karakteristieken van het lab aan als “a place providing opportunity for experimentation, observation, or practice in a field of study”.

Seeing together: a synopsis nodigt uit tot een zienswijze die een bres slaat in de gewoonlijke dichotomie tussen kunst en wetenschap, een gelegenheid creërend voor interactie en verbinding. Samengesteld uit de Griekse termen sun-, samen, en ophis, zien, refereert de titel zowel naar de etymologische betekenis van ‘samen zien’ als naar de metaforische invulling van ‘samenvatting’, ‘overzicht’. Via deze tentoonstelling wordt het laboratorium de verenigende component die zowel het wetenschappelijk onderzoek als de artistieke praktijk bevat. De gepresenteerde werken in deze tentoonstelling vormen daarbij het verbindingspunt. Elke kunstenaar maakt gebruik van biologie en/of technologie als een integraal aspect van hun creatief proces, daarmee de grenzen tussen het wetenschappelijke en artistieke vervagend, hun werkplaats fluctuerend tussen studio en laboratorium.

Deze tentoonstelling viert vier jaar onderzoek naar het kleurenveld en brengt een transdisciplinaire benadering tot zowel kunst als wetenschap. De aanwezigheid van een biologie lab binnenin een kunstschool, produceert bilaterale mogelijkheden om te floreren en leren. De symbiotische relatie afkomstig uit dit bipolaire project, zet aan tot het in heroverweging nemen en herdenken van bepaalde toegewezen labels, daarmee het membraam tussen kunst en wetenschap doorlaatbaar makend.

Seeing together: a synopsis vindt z'n oorsprong in het LABORATORIUM/Color biolab. Dit lab is een onderzoeksproject uitgevoerd door María Boto Ordóñez en Kristel Peters, dat zich focust op nieuwe manieren om het kleurveld te benaderen. Vertrekkend van traditionele kleurvormen, tot levende organismes en afval, beoogt dit project een reflectie over de mogelijkheden en implicaties van nieuwe bronnen van kleur. Als een biolab binnen de kunst en design legt het de nadruk op verschillende vormen van interactie tussen kunst, wetenschap en technologie.

SEEING TOGETHER – A SYNOPSIS

Often aseptically, secluded and reserved for scientific purposes, a laboratory is a place for scrutiny. Seemingly opposed to the immaculate space of scientific research, the artist's studio still retains a certain 19th century bohemian preconceptions of informality and non-conformism. For two types of creativity, two separate shelters. By extending the dualistic relationship between art and science to the locus itself, the antagonism disappears and makes room for comparisons. The studio is no longer restricted to the definition of an artist's workspace but rather assumes the characteristics of the lab, that is “a place providing opportunity for experimentation, observation, or practice in a field of study”.

Seeing together: a synopsis, encourages a reading that breaches the usual dichotomy between art and science, creating an occasion for them to interact and to conflate. Composed of the ancient Greek terms: sun-, together, and ophis, seeing, the title refers both to the etymologic meaning of ‘seeing all together’ and to the metaphoric modern sense of ‘summary’, ‘overview’. Through this exhibition, the lab becomes the unifying component which contains at once the scientific research and the art practice. The works presented in this exhibition lie at this very junction. Each of the artists resorts to biology and/or technologies as an integral part of their creative process, blurring the lines between the scientific and the artistic, their workspace oscillating between studio and laboratory.

This exhibition celebrates the LABORATORIUM/Color biolab and its four years of investigating the color

field, offering a transdisciplinary approach to both art and science. The presence of a biology lab within an art school, produces bilateral opportunities to thrive and to learn. The symbiotic relationship deriving from this bipolar project, invites us to reconsider and rethink the labels attributed, thereby making the partition between art and science more permeable. The separations have yielded, the labels no longer stand and the antagonisms have disappeared to highlight a common space, a common practice.

Seeing together: a synopsis takes root in the LABORATORIUM/Color biolab, situated within KASK. This laboratory is a research project conducted by María Boto Ordóñez and Kristel Peters which focuses on new ways of approaching the color field. Starting from traditional coloring, to living organisms or waste, this project aims at reflecting the possibilities of new coloring sources and the implications involved. As a biolab in art and design it focuses on exploring different interactions between art, science and technology.